

ජාතික ඒකාබද්ධතාව හා අධ්‍යාපනය

බී. එම්. එස්. බණ්ඩාර

වර්තමාන ලෝකය පුරා ජීවත්වන මිනිසා ජීව විද්‍යාත්මකව එකම විශේෂයකට අයත් ය. එනම් *Homo sapiens sapiens*. ඒ නිසා ලෝකයේ ජීවත් වන සියලුම මිනිසුන් ජීව විද්‍යාත්මකව සමානයයි. එහෙත් සමාජ විද්‍යාත්මකව විවිධ රටවල ජීවත්වන මිනිසුන් ශාරීරික, සමාජීය, ආගමික, සංස්කෘතිකව හා විවිධ සාධක සලකා විවිධ කණ්ඩායම්වලට බෙදීමක් ඇති බව පෙනී යයි (Mafeeda Irshad, 2018).

මානව ශිෂ්ටාචාරය පුරාම මේ විවිධ බෙදීම් නිසා ඒ ඒ කණ්ඩායම් අතර නිතර ම අරගලයන් සිදු විය. එහි ප්‍රතිඵල ලෙස සමහර ජන කොටස්, ජන වර්ග, විවිධ ගෝත්‍රිකයන් සඳහට ම ලොවෙන් තුරන් වීම ද සිදුවිය. වර්තමානයේ දී ද මේ ආකාර විවිධ හේතූන් නිසා බෙදුන කණ්ඩායම් අතර අරගලයන් නිරතුරුව සිදු වේ. නමුත් දියුණු සමාජයක් තුළ විවිධ වෙනස් සංස්කෘතීන් තිබුණ ද සෑම මනුෂ්‍යයෙක් ම සාමූහික ව සුභද ව අනෙක් අදහස්වලට ගරු කරමින් ජීවත් වීම ඉතාම වැදගත් ය. මේ ආකාරයට විවිධ ආගම් අදහමින්, විවිධ භාෂාවන් කථා කරමින් විවිධ ජනවර්ග සාමූහික ව එක ම භූගෝලීය පසුබිමක ජීවත් වීම බහුවිධ සමාජයක (Multi cultural Society) අපේක්ෂාවයි (Pathak, 2012). වර්තමානයේ ගෝලීයකරණය හා සංක්‍රමණ නිසා කිසිදු රටක අන්‍යත්‍යය වූ එකම ආකාරයක ආගමික සංස්කෘතික පසුබිමක් සහිත මිනිස් කොට්ඨාශයක් ජීවත් වන රටක් සොයාගත නො හැකි ය. සෑම රටක ම බහුවිධ සමාජයක් පවතී.

18 - 20 සියවස්වල ලෝකයේ ඇති වූ බිහිසුනු යුද්ධවලට හේතූන් වූයේ ද බහුවිධ සමාජවල විවිධ ජාතීන්ට සාමූහිකව අන් අයගේ සංස්කෘතීන් ආරක්‍ෂා කරමින් ජීවත් වීමට නොහැකි වීම යි. විශේෂයෙන් ඇමෙරිකාවේ, ඔස්ට්‍රේලියාවේ ස්වදේශිකයන් හා සංක්‍රමණිකයන් අතර සටන් ඇතිවිය. මෙවැනි වාර්ගික ගැටුම් නිසා ස්වදේශිකයන් මිලියන ගනනින් විනාශ කරන ලදී. මේ ආකාර

වාර්ගික ගැටලු නිරාකරණය සඳහා ඇමෙරිකාව වැනි රටවල ප්‍රතිපත්ති නීති රීති පනවා ඒ මගින් ගැටුම් අඩු කිරීමට උත්සාහා දරා ඇත. එමෙන් ම ලෝකයේ ආසියානු අප්‍රිකානු යුරෝපීය හා මැදපෙරදිග රටවල නිතර ආගමික යුද්ධ ඇති විය. වර්තමානයේ දී ආගමික ගැටුම් ක්‍රියාත්මක වීම සිදු වේ (Samuel, 2011).

ඇමෙරිකාව වැනි රටවල වාර්ෂික ගැටලු අඩුකරීමේ ක්‍රියාමාර්ග ලෙස අන්තර්කරණ (Assimilation) වැඩ සටහන් දියත් කරන ලදී. ලෝකයේ මෙවැනි වාර්ෂික ගැටුම් අඩු කිරීමට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය විවිධ ජාත්‍යන්තර සංවිධාන ඇති කරමින් විවිධ පඤ්ඡි විවිධ ගිවිසුම් මගින් උත්සාහ දැරුව ද එම ගැටලු නැවැතීමට හැකියාවක් නැත.

පරිණාමයන් සමග වර්තමාන මිනිසා ඉතාමත් දියුණු බුද්ධිමත් පුද්ගලයෙකු බවට පත් වී ඇත. ඒ නිසා බුද්ධිමය තීරණ මගින් වාර්ගික ගැටලු අඩුකර ගත හැකි ය. මෙහි දී සාධාරණ ව සිතන චින්තනය ඉතාම වැදගත් ය. එය සිදු කළ හැක්කේ ප්‍රවේනිකව එන සත්ව ගති ලක්ෂණ බුද්ධිමත් චින්තනය මගින් ඉවත් කර සාමූහිකව ජීවත් වීමේ සිතුවිලි නිර්මාණය කිරීමෙනි. මෙය සිදු කළ හැක්කේ අධ්‍යාපනය මගිනි.

මුලින් සඳහන් කළ ආකාරයට මුල් කාලයේ දී ඇමෙරිකාව වැනි රටවල් රටක ජාතික හැඟීම ඇති කිරීම හා වාර්ගික ගැටලු අඩු කර ගැනීමට සිදු කරන ලද්දේ (Assimilation) අන්තර්කරණය යන සංකල්පය යි. එහිදී සිදුවන්නේ බහුවිධ සමාජයක (Multi Cultural Society) ප්‍රධාන වර්ගයකට (Majority) අයත් සංස්කෘතීන් සුළු ජාතීන්ට ද (Minority) පැවැරීමයි. මේ අනුව විවිධ වර්ගවල සුළු ජාතීන්ට කැමති වුවත් නැතත් ප්‍රධාන ජාතියේ සංස්කෘතීන්ට අනුගත වීමට සිදු වීමයි. මෙම සංකල්පය ලෝකය පුරා ක්‍රියාත්මක වුව ද මෙය රටක ජාතීන් අතර අරගල නැවැත්වීමට පිළිතුරක් නොවී ය. වර්තමානයේ මැදපෙරදිග බොහෝ මුස්ලිම් ආගම ප්‍රධාන ආගම වන රටවල මෙම ආගමික අන්තර්කරණය සිදු වේ. ඒ අනුව සුළු පිරිසක් අදහන ආගම් ඇදහීමට අවස්ථාවක් නැතිවන අතර ඒ නිසා ආගමික අරගල නිරන්තරයෙන් ඇති වේ.

මීට අමතරව බහුවිධ සමාජ ඇති ඇමරිකාව වැනි රටවල 20 සියවසේ දී ඉදිරිපත් වූ සංකල්පයකි. “සුප් බදුන” සංකල්පය (Soup bowls concept) එහිදී සිදුවන්නේ එම රටේ සියලු ම සංස්කෘතීන් මිශ්‍ර වීමට සැලැස්වීමයි. ඒ මඟින් අවසානයේ දී සියලු ම සංස්කෘතීන්වල අන්‍යතාවය (Identity) නැති වී යන අතර විකෘති වූ සංස්කෘතියක් රට තුළ බිහි වීම සිදුවේ.

බහුවිධ සමාජයක විවිධ සංස්කෘතීන් ඇති ජනවර්ග අතර ගැටුම් නැති කිරීමට තවත් යෝජනාවක් වූයේ (Fruit Salad bowl s) “ පළතුරු කෝප්පය ” සංකල්පයයි. එහි දී සියලු සංස්කෘතීන් එකට එක්ව තැබෙන නමුත් ඒවා “සුප් බදුනක” සුප් බීම සේ එකට සම්පූර්ණයෙන් මිශ්‍රව අලුත් ම විකෘති සංස්කෘතියක් බිහි නොවේ. එකට තිබූන ද ඒ ඒ සංස්කෘතියේ අන්‍යතාවය ආරක්‍ෂා වේ. උදාහරණ ලෙස පළතුරු බදුනේ ඒ ඒ පළතුරු වර්ගය වෙන වෙන ම හඳුනාගත හැකිය. මේ සංකල්පය ලෝකය පුරා ජනප්‍රිය විය. ඒ අනුව සුළු ජාතික සංස්කෘතික අගයන් ආරක්‍ෂා වන අතර රටක සියලුම ජනතාව එකට සාමූහිකව ජීවත් වීම අපේක්‍ෂා කරයි (Uriah. O.A. Amadi: P.C. and Moneme. U.E 2020).

මේ ආකාරයට බහුවිධ සමාජයක ජාතික ඒකග්‍රතාවය සඳහා විවිධ සංකල්ප හා ක්‍රමවේද ක්‍රියාත්මක වුවත් ඒවා සාර්ථක වීමට පුරවැසියන්ගේ දැනුම, කුසලතා හා ආකල්ප දියුණු මට්ටමක තිබිය යුතු යි. එය සිදු කළ හැක්කේ අධ්‍යාපනය තුළිනි. එහි දී පුරවැසියාගේ උගත් මට්ටම බලපානු ලැබේ. උගත්කම තුළින් වින්තනය පුළුල් වේ. අන් අයගේ ආකල්ප, විශ්වාස, අගයන්, ඇදහිලි වැනි දේවල වටිනාකම අවබෝධ වෙයි. එවිට සියලු ජාතීන්ට ගරු කිරීමට සිතා බලයි. බෙදී වෙන් වීමට වඩා එක් වී එකම ජාතියක් ලෙස නැගී සිටීමට සිතයි. ඒ සඳහා ක්‍රියාත්මක වේ. ඒ නිසා ජාතික ඒකාග්‍රතාවය වර්ධනය වේ. වර්තමානයේ අපි කවුරුත් දන්නා කරුණකි නූගත් ජනතාව අතර විවිධ හේතු නිසා ගැටුම් වැඩිපුර දැක ගත හැකි ය. (උගතුන් අතර සිදුවනවාට වඩා) හේතු වන්නේ විවිධ ගැටලුවලට විසඳුම් සෙවීමේ දී ගැටලු පිළිබඳ සාර්ථක විග්‍රහ කිරීමක් සිදු නොකිරීම, බුද්ධිමය සාකච්ඡා සිදු නොකිරීම, සාමූහිකව සාකච්ඡා කර සාධාරණ විසඳුමට ළඟා නොකිරීම, අඩු තොරතුරු මත තීන්දු ගැනීම ආදිය යි.

ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය සලකන විට වර්තමානයේ ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපනය අනිවාර්ය ය කර තිබෙන නිසාත් සෑම පුරවැසියකුට ම අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අයිතිය තහවුරු කර ඇති නිසාත් පාසල්වලට ළමුන් ඇතුළත් වීමේ ප්‍රතිශතය ඉතාම ඉහළ යි. ඒ නිසා රටේ සෑම ජාතියක ම, ආගමක ම, ඕනෑම ජනවර්ගයක පුද්ගලයෙකුට බහුවිධ සමාජයක සහයෝගයෙන් යහපත් අන්තර් සබඳතා සහිතව ජීවත් වීමට අවශ්‍ය නිපුණතා පාසල් අධ්‍යාපනය තුළින් ලබාදීම ඉතාම පහසුයි (ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභා වාර්තාව, 2003).

ජාතික ඒකාග්‍රතාවය වර්ධනය සඳහා පාසල් අධ්‍යාපන පද්ධතිය තුළ දැකිය හැකි සුවිශේෂී අවස්ථා ගණනාවක් ඇත. ඒවා කිහිපයක් හඳුනා ගනිමු .

01. අනෙකුත් සංස්කෘතීන්ට ගරුකිරීම, අගය කිරීම, ආදිය සෑම විෂයයක් තුළ ම සුදුසු ඒකකවල පාඩම්වල දී අන්තර්ගත කර තිබීම.
02. ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ වර්ගයේ පාසල් තිබුණ ද (සිංහල මාධ්‍ය, දෙමළ මාධ්‍ය, ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය හා මිශ්‍ර මාධ්‍ය පාසල්) එකම විෂය නිර්දේශයක් ඉගැන්වීම.
03. සිංහල හා දෙමළ ජාතික භාෂා ලෙස නම් කිරීම ඒවා අධ්‍යාපනයට අවස්ථා ලබා දීම හා ඉංග්‍රීසි භාෂාව සම්බන්ධීකරණ භාෂාවක් ලෙස හා පොදු භාෂාවක් ලෙස භාවිතය.
04. ද්විභාෂා පාසල් ආරම්භ කිරීම (Bilingual Schools)
05. සිංහල හා දෙමළ මාධ්‍ය පාසල් වල සමහර විෂයයන් හා විෂය ක්ෂේත්‍රයන් (උසස් පෙළ විද්‍යාව වැනි) ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් ඉගැන්වීම.
06. පාසල්වල ඒ ඒ ජාතියට ආගම්වලට අයත් සංස්කෘතික උත්සව පොදුවේ පැවැත්වීම.

07. ජාතික ඒකාග්‍රතාව වර්ධනය භාෂාව විශාල මෙහෙයක් ඉටුකරයි. (සිරි හෙට්ටිගේ, 2015). ශ්‍රී ලංකාවේ දෙවන භාෂාව ඉගැන්වීමට සෑම පාසලක අවස්ථාව ලබා දී ඇත.

තව දුරටත් සලකා බැලීමේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන පද්ධතිය ප්‍රධාන කොටස් දෙකකින් සමන්විත යි.

- 01. සාමාන්‍ය අධ්‍යාපන පද්ධතිය (General Education System)
- 02. උසස් අධ්‍යාපන පද්ධතිය (Higher Education System)

සාමාන්‍ය අධ්‍යාපන පද්ධතිය ප්‍රාථමික (Primary) හා ද්විතීක (Secondary) ලෙස ප්‍රධාන කොටස් දෙකකට බෙදිය හැකි ය. ද්විතීක අධ්‍යාපන පද්ධතිය කනිෂ්ඨ ද්විතීක (Junior Secondary) හා ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීක (Senior Secondary) ලෙස නැවත කොටස් දෙකකි. උසස් අධ්‍යාපන පද්ධතියට අයත් වන්නේ විශ්වවිද්‍යාල (University) උසස් අධ්‍යාපන ආයතන (Higher Education Institutes) වේ. මීට අමතරව වෘත්තීය පුහුණු ආයතන හා තාක්ෂණ විද්‍යාල මගින් ද උසස් අධ්‍යාපන හා වෘත්තීමය අධ්‍යාපනය ලබා දෙයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ උසස් අධ්‍යාපන පද්ධතිය සලකන විට සියලු ම ජාතික හා පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලවල බහුලව භාවිත කරන්නේ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යය යි. එය ඉගැන්වීමේ භාෂාව ලෙස ජාතික ඒකාග්‍රතාවය ඇති කිරීමට විශාල මෙහෙයක් ඉටු කරයි. මීට අමතරව සියලු ම විශ්වවිද්‍යාලවල හා උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවල සෑම ආගමික ම පුද්ගලයන්ට ආගම ඇදහීමට ආගමික මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවා තිබේ. තව ද විවිධ සංස්කෘතික අංග ඉදිපත් කිරීමට අවස්ථාව ලබා දී ඇත.

අධ්‍යාපනය යනු හුදෙක් පුද්ගලයෙකුගේ පුද්ගල සංවර්ධනයක් නොවේ. එම පුද්ගලයා සංවර්ධනය කරන්නේ සමාජයක ජීවත් වීමට සුදුසු අයෙකු ලෙස යි. ඒ අනුව අධ්‍යාපනයෙන් පුද්ගල සංවර්ධනයට අමතර ව සමාජානුයෝජනය ජාතියකට අයත්ව සාමූහිකව ජීවත් වීම, අන් අයගේ අදහස් හා සංස්කෘතියට ගරු කිරීම, ජාතික ඒකාබද්ධතාවයට සහාය වීම සංවර්ධනය කිරීම අධ්‍යාපනයේ ප්‍රධාන අරමුණ යි. විශේෂයෙන් බහුවිධ සමාජයක ජීවත් වීමේ නිපුණතාවයක් අධ්‍යාපනය තුළ අන්තර්ගත යි (Thakur, 2004).

ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය ජාතික ඒකාබද්ධතාවයට දක්වන දැඩි සම්බන්ධතාවයට පබල උදාහරණයක් වන්නේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ජාතික අරමුණු ය. ජාතික අරමුණු අට (08) ක් තිබෙන අතර ඒවායින් පළමු අරමුණු ප්‍රධාන වශයෙන් ඉටු කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නේ ජාතික ඒකාබද්ධතාවයයි. එමෙන් ම තුන්වන අරමුණ මගින් බලාපොරොත්තු වන්නේ ද මානව අයිතිවාසිකම්වලට ගරු කිරීම මගින් ජාතික ඒකාබද්ධතා ව ඇති කිරීම යි. අනෙක් ජාතික අධ්‍යාපන අරමුණු මගින් ද ජාතික ඒකාබද්ධතාවයට විවිධ ආකාරවලින් දායක වේ. එම ජාතික අධ්‍යාපන අරමුණු අට (08) පහතින් දැක් වේ.

ජාතික පොදු අරමුණු

පුද්ගලයාට හා සමාජයට අදාළ වන ප්‍රධාන ජාතික අරමුණු කරා ළඟා වීම සඳහා පුද්ගලයන්ට සහ කණ්ඩායම්වලට ජාතික අධ්‍යාපන පද්ධතිය සහාය විය යුතු ය. වසර ගණනාවක් මුළුල්ලේ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන අධ්‍යාපන වාර්තා සහ ලේඛන මගින් පුද්ගල හා ජාතික අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා අරමුණු නියම කරනු ලැබී ය. සමකාලීන අධ්‍යාපන ව්‍යුහයන් හා ක්‍රියාවලීන් තුළ දැකිය හැකි දුර්වලතා නිසා ධරණීය මානව සංවර්ධන සංකල්ප රාමුව ඇතුළත අධ්‍යාපනය තුළින් ළඟාකර ගත යුතු පහත දැක්වෙන අරමුණු සපුරා ගැනීම අධ්‍යාපන පද්ධතිය සඳහා වූ තම ඉදිරි දැක්ම ලෙසට ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව විසින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට ගෙන ඇත.

- මානව අභිමානයට ගරු කිරීමේ සංකල්පයක් මත පිහිටා ශ්‍රී ලාංකික බහුවිධ සමාජයේ සංස්කෘතික විවිධත්වය අවබෝධ කර ගනිමින් ජාතික ඒකාබද්ධතාව, ජාතික සෘජු ගුණය, ජාතික සමගිය, එකමුතුකම සහ සාමය ප්‍රවර්ධනය කිරීමෙන් ජාතිය ගොඩ නැගීම සහ ශ්‍රී ලාංකීය අන්‍යෝන්‍යතාව තහවුරු කිරීම
- වෙනස් වන ලෝකයක අභියෝගයන්ට ප්‍රතිචාර දක්වන අතර ජාතික උරුමයේ මාහැඟි දායාදයන් හඳුනා ගැනීම සහ සංරක්ෂණය කිරීම.
- මානව අයිතිවාසිකම්වලට ගරු කිරීම, යුතුකම් හා වගකීම් පිළිබඳ ව දැනුවත් වීම, හෘදයාංගම බැඳීමකින් යුතුව එකිනෙකා

කෙරෙහි සැලකිලිමත් වීම යන ගුණාංග ප්‍රවර්ධනය කිරීමට ඉවහල් වන සමාජ සාධාරණත්ව සම්මතයන් සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රික ජීවන රටාවක් ගැබ් වූ පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම සහ පවත්වා ගෙන යාමට සහාය වීම.

■ පුද්ගලයන්ගේ මානසික හා ශාරීරික සුව සම්පත සහ මානව අගයන්ට ගරු කිරීම මත පදනම් වූ තිරසර ජීවන ක්‍රමයක් ප්‍රවර්ධනය කිරීම.

■ සුසමාහිත වූ සමබර පෞරුෂයක් සඳහා නිර්මාපණ හැකියාව, ආරම්භක ශක්තිය, විචාරශීලී චින්තනය, වගකීම හා වගවීම ඇතුළු වෙනත් ධනාත්මක අංග ලක්ෂණ සංවර්ධනය කිරීම.

■ පුද්ගලයාගේ සහ ජාතියේ ජීව ගුණය වැඩි දියුණු කෙරෙන සහ ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික සංවර්ධනය සඳහා දායක වන ඵලදායී කාර්යයන් සඳහා අධ්‍යාපනයෙන් මානව සම්පත් සංවර්ධනය කිරීම.

■ සිසුයෙන් වෙනස් වන ලෝකයක් තුළ සිදුවන වෙනස්කම් අනුව හැඩගැස්වීමට හා ඒවා පාලනය කර ගැනීමට පුද්ගලයින් සුදානම් කිරීම සහ සංකීර්ණ හා අනපේක්ෂිත අවස්ථාවන්ට සාර්ථකව මුහුණ දීමේ හැකියාව වර්ධනය කිරීම.

■ ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව අතර ගෞරවනීය ස්ථානයක් හිමි කර ගැනීමට දායක වන යුක්තිය සමානත්වය සහ අන්‍යෝන්‍ය ගරුත්වය මත පදනම් වූ ආකල්ප හා කුසලතා පෝෂණය කිරීම.

(ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභා වාර්තාව 2003)

ලංකාව ඉන්දියාව වැනි යටත් විජිත බවට පත් වූ රටවල 19 - 20 සියවස්වල දී ජාතික ඒකාබද්ධතාවය පිළිබඳව අඩු සැලකිල්ලක් දක්වා ඇත (Pathuk, 2007). ඒවායේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස එම රටවල නිරන්තර ජාතීවාදී ආගම්වාදී, වර්ගවාදී ගැටලු ඇති විය. පසුව ව්‍යවස්ථාව මගින් ජාතික ඒකාබද්ධතාවයට වැඩි වැදගත්කමක් ලබා දීම මගින් ඉන්දියාව වැනි රටවල්වල එවැනි ජාතීවාදී වර්ගවාදී ආගම්වාදී ගැටුම් යම් තරමකට අඩු කරගෙන ඇත. අසල්වැසි රටක්

වූ ඉන්දියාවේ ජාතික ඒකාබද්ධතා ව්‍යාප්තියට වෙහෙර කැරුණු අඩංගු කර ඇත (Kolhatkar, 1997).

- 01. සෑම පුද්ගලයෙකුට ම ජාතියේ ප්‍රවර්ධනය පිළිබඳ අරමුණක් තිබිය යුතුය.
- 02. සෑම පුද්ගලයෙකුගේ ම ආකල්ප විය යුත්තේ මිත්‍රශීලී බව සාමූහිකත්වය හා අවංකභාවයයි.
- 03. සෑම පුද්ගලයෙක් ම ජාතික වටිනාකම් හා අගයන්ට හානි නොකිරීමට වගබලා ගත යුතු යි.
- 04. සෑම පුද්ගලයෙකුගේ ම හැඟීම විය යුත්තේ සාමූහිකත්වය පිළිබඳව යි.
- 05. සෑම පුද්ගලයෙකුගේ ම ජාතික හැඟීම විය යුත්තේ සමාජ, ආර්ථික, භාෂාමය, සංස්කෘතික හා ආගමික ආකල්ප ප්‍රවර්ධනය පිළිබඳව යි.

ඉතාමත් වැදගත් මෙවැනි ජාතික වටිනාකම් පුද්ගලයන් තුළ වර්ධනය වීමෙන් ඒකාබද්ධතාවය දියුණු කර ගත හැකි ය. වැදගත් වන්නේ මේවා වර්ධනය කළ හැක්කේ අධ්‍යාපනයෙනි.

ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු ලෝකයේ බොහෝ රටවල ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයේ අරමුණ වන්නේ ජාතික අභිමාන නීතිගරුක පුරවැසියෙකු ජීවත්වන ගැටුම හා අතවශ්‍ය තරඟකාරීත්වයක් අනුමත නොකරන පුද්ගලයෙකු නිර්මාණය කිරීම යි.

රටක පුරවැසියන් අතර ජාතික ඒකාබද්ධතාවය ඇති කිරීමේ දී ප්‍රධාන භූමිකාව කළ හැක්කේ අධ්‍යාපනය මගින් බව පතාක් (Pathak, 2012) පවසයි.

අධ්‍යාපනය විසින් ජාතික ඒකාග්‍රතාවයට සිදු කරන කාර්යභාරය පහත ආකාරයට උරියා (Uriah) 2019 ඉදිරිපත් කර ඇත.

- 01. අධ්‍යාපනය මගින් රටේ ජනතාවට දැනුම ලබා දෙන අතර එය රටක ජාතික ඒකාග්‍රතාවයට අත්‍යවශ්‍ය දෙයකි.

02. අධ්‍යාපනය මගින් ජනතාව අතර පොදු ආකෘතියක් ඇති කරයි. (Uniformity) මේ නිසා සියලු දෙනා ම එයට අනුගතවන නිසා සියලු ජාතීන්ට ම සමානතාවක් ලැබේ.
03. අධ්‍යාපනය නිසා තම වගකීම් පිළිබඳ දැනුවත්භාවයක් ලබා දෙයි. ඒ නිසා සමතුලිත ජීවිතයකට උපකාරී වේ.
04. අධ්‍යාපනයෙන් ජාතික එකමුතුභවක් ඇතිකරන නිසා රට මුහුණ දෙන ආර්ථික දේශපාලන සමාජමය ගැටලු වලට මුහුණ දීමට හැකියාව ලැබේ.
05. අධ්‍යාපනය මගින් අන්‍යෝන්‍යය අවබෝධය හා දැනුම ලබාදෙන නිසා පරිසරයේ, වටපිටාවේ කුමක් සිදු වුව ද සත්‍යය අවබෝධ කර ගැනීමට ඔවුන්ට හැකියාව ලැබේ.
06. අධ්‍යාපනය නිසා රටක ජනතාවගේ හදවත හා මනස හදන නිසා සාමූහිකව ඒකාග්‍රතාවයකින් යුක්ත ව වැඩ කිරීමෙන් රට දියුණු කළ හැකි ය.
07. අධ්‍යාපනය මගින් රටේ ජනතාවගේ ශක්තීන් හා එකට වැඩ කරීමේ වටිනාකම පෙන්වා දීම සිදු වේ.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභා වාර්තාව (2003), අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, ඉසුරුපාය: බත්තරමුල්ල.

Kolhatkar, M. R. (1997). *Educational Planning and National Development: Some crucial aspects*. New Delhi: M D Publications Pvt Ltd.

Mafeeda Irshad (2018) *Trilingualism, National Intergration and Social Coexistence in Post war Sri Lanka*, Colombo.

Pathak, R.P. (2007). *Philosophical and Sociological Perspectives of Education*. New Delhi: Athantic Publishers.

Pathak, R. P. (2012). *Teaching of Social Studies*. Dorling Kindersley (India) Pvt.

Siri Hettige (2015) *Governance, Conflict and Development in South Asia*, SAGE. India

-
- Samuel, R. S. (2011). *A Comprehensive Study of Education*. New Delhi: PHI Learning Private Limited
- Thakur, D. N. (2004). *Primary Education and Adult Literacy*. New Delhi: Deep & Deep Publications Pvt. Ltd.
- Uriah. O.A. Amadi: P.C. and Moneme. U.E (2020) *Education and National Integration: Challenges and Prospect*, International Journal of Education Research. 8(3): 08-109; July - Sep